

**XIII ZJAZD SZKOLENIOWO-NAUKOWY
POLSKIEGO TOWARZYSTWA LOGOPEDYCZNEGO
Lublin, 11-13 października 1996 roku**

Trzynasty Zjazd Polskiego Towarzystwa Logopedycznego związany z rocznicą 33-lecia Towarzystwa i poświęcono go wspomnieniom pod hasłem: „Ludzie, wydarzenia i ośrodki polskiej logopedii”. Przedstawiciele różnych ośrodków logopedycznych w kraju prezentowali zasługi swojego regionu czy instytucji w zakresie logopedii.

Historię Polskiego Towarzystwa Logopedycznego od 19 czerwca 1959 r. przedstawiła dr Elżbieta S m o ł k a, w szczególności wymieniając nazwiska członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej wszystkich kadencji.

Zasługi lubelskiego ośrodka, w którym wyrosło PTL, podkreślał prof. Bogdan A d a m c z y k, wygłaszając referat o osiągnięciach Zakładu Fizyki Stosowanej Instytutu Fizyki UMCS w zakresie badań nad jękaniem. Dr hab. Kazimiera K r a k o w i a k omówiła pracę nad metodą fonogestów i jej rezultatami w kształtowaniu sprawności językowych u dzieci z głębokimi ubytkami słuchu. Z kolei prof. Stanisław G r a b i a s przedstawił osiągnięcia ośrodka w tworzeniu refleksji logopedycznej — prezentując własną klasyfikację zaburzeń mowy. Podobnie dr Anna S o ł t y s - C h m i e ł o w i c z podjęła refleksję nad terminologią związaną z wadami wymowy i jej wykorzystaniem w praktyce. Natomiast dr Wiesława K u n i s z y k - J ó Ź k o - w i a k omówiła polskie badania akustyczne, obejmujące zagadnienia logopedyczne.

Zasługi ośrodka warszawskiego zostały zawarte w referacie prof. Haliny Mierzejewskiej pt. *Historia warszawskich pięcioletnich pomaturalnych studiów logopedycznych* i w referacie dr Marii Przybysz-Piwkowej i dr Elżbiety Stecko *Pomagisterskie Studium Logopedyczne Uniwersytetu Warszawskiego*. Ośrodek ten reprezentowała również dr Elżbieta Szelaąg, dając interesujący przegląd badań nad mózgowymi mechanizmami mowy. Z kolei dr Krzysztof Szamburski przedstawił własny sposób spojrzenia na problem niepełności jąkania jako nerwicy mowy.

Ośrodek krakowski reprezentowała dr Jagoda Cieszyńska, mówiąc przede wszystkim o powstaniu i rozwoju krakowskiego Zakładu Logopedii i Lingwistyki Edukacyjnej, a także dr Józef Surowaniec, który wskazał na nasilający się i nieuchronny wpływ informatyki (komputeryzacji) na postępy w logopedii.

Ośrodek poznański reprezentował prof. Andrzej Obrębski, głosząc referat pt. *Logopedzi w Klinice Foniatrii i Audiologii Akademii Medycznej w Poznaniu*. Autor w swoim wystąpieniu zaznaczył silny związek logopedii z foniatrią. Natomiast o poznańskiej myśli logopedycznej mówiła dr Krystyna Błachnio.

Dorobek śląskiego ośrodka sławili mgr Mieczysław Chęciek i prof. Iwona Nowakowska-Kempna, podkreślając zasługi ks. S. Wilczewskiego, dra K. Głogowskiego i innych.

Ośrodek białostocki znalazł swego reprezentanta w osobie dra Antoniego Ballejki, który w swojej wypowiedzi skoncentrował się bardziej na własnym dorobku. Zwrócił tym uwagę na fakt, iż regionalne ośrodki są zauważane głównie poprzez prężnie działających logopedów.

Nie zabrakło też informacji o mniejszych ośrodkach. Prof. Tomasz Zaleski mówił o Oddziale Foniatrycznym w Nowym Czarnowie, który stworzyła doc. Maria Łączkowska.

Dał się również zauważyć nowy trend w logopedii — gabinety prywatne. Mgr Antoni Bochniarz dzielił się uwagami w referacie pt. *Blaski i cienie prywatnej praktyki logopedycznej. Na przykładzie Gabinetu Logopedycznego „Demostenes”*.

Jako uczestnik Zjazdu zastanawiałem się nad celowością organizowania spotkań ludzi z całej Polski dla przybliżenia im kart historii. Tego typu informacje łatwo opracować w formie pisanej. Spotkania zjazdowe należy wykorzystywać raczej na prezentacje materiałów aktualnych i dyskusyjnych.

Zdzisław M. Kurkowski
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Lublin